

ԱԶԳԱՅԻՆ

Վաղուց լուր էր տարածուած, որ Խալիս գահաժառանգ՝ Նէպալսի Խշիան Վիկաոր Էմմանուէլը մտադիր է այցելելու Սևանայ վանքն և Մայր Աթոռս Ս. Էջմիածնի: Անցեալ ապրիլի 21ին Նորին Բարձրութիւնը երեկոյեան ժամանում է Ելենովիկա գիւղն, Սևանայ ծովի ափին և այնուեզ գիշերելու էր: Երևանի թեմի փոխանորդ Գեր. Սուքիաս Եպիսկոպոսը, թարգման իրան ունենալով Մայր Աթոռուոյ Ճեմարանի նկարչութեան ուսուցիչ իտալախօս մեծ. Պ. Վարդգէս Սուրբնեանցին և ներկայանալով Նորին Բարձրութեան՝ իւր թեմի սահմանում նոյն երեկոյ, ողջունում է Նորա գալուստն Արարատեան աշխարհս ի գիմաց Նորին Օծութեան՝ Վեհափառ Հայրապետին ամենայն Հայոց հետեւեալ խօսքերով.

«Զերդ Արքայական Բարձրութիւն.»

«Բաղդ ունենալով վայելելու Մեծին Խտալիս Գահաժառանգիդ Ներկայութիւնն Հայաստան աշխարհում՝ Հայաստանեաց Եկեղեցւոյ Քահանոյապետի կողմանէ կշնորհաւորեմ Զերդ Արքայական Բարձրութեան ողջամբ եկաւորութիւնը, և ամենախոնարհ յարգանօք կհայցեմ Զերդ Բարձր բարեհամութիւնը՝ շնորհաբեր այցելութեամբ պատուել Սևանայ հինաւուրց միայնաւորաց անապատը և Արարատեան Մայր Եկեղեցի Ս. Էջմիածնի:»

Նորին Բարձրութիւնը շնորհակալութիւն է յայտնում և խոստանում անշուշտ այցելելու Ս. Էջմիածնին և Նորին Օծութեան օրհնութիւնն առնելու, բայց Սևան երթալը կախուած կլինի եղանակից, որովհետեւ այդ երեկոյ եղանակը շատ անախորժ է լինում. Հողմն, ալեկոծուած լիճն և ձիւնախառն անձրելը յաջողութիւն չեն խոստանում գիտաւորութեան յաջողութեան: Միւս առաւոտ պարզ երկինքն և խաղաղ օդն ամենքին ուրախութիւն են պատճառում: Վանքի մեծ նաւակը

գորդերով ու վայրի ծաղիկներով զարդարած՝ սպասելիս է եղել Ելենովկա գիւղի ծովեղբում։ Նորին Բարձրութիւնն իւր ուղեկիցներով առաւօտեան 9 ժամին մտնում է նաւակն, որքաց առաջաստով և թիւլարութեամբ միաբանից՝ ճանապարհ է բնինում դէպի վանքը։ Քսանի չափ այլ փոքրիկ նաւակներ, լիքը հայ գիւղական ժողովրդոց բազմութեամբ, երգով և տեղական երաժշտութեամբ ուղեկցում են նորին Բարձրութեան։

Երբ նորին Բարձրութեան նաւակը մերձենում է Սևանայ կղզու ափին, շուրջառազգեստ միաբանութեան գլուխն անցած Սուքիաս Սրբազան եպիսկոպոսը դիմաւորում է նորին Բարձրութեան հետեւեալ խօսքերով։

«Զերդ Արքայական Բարձրութիւն»

«Սևանայ անսապատիս աղօթաւոր միանձունք յայտնելով Զերդ Արքայական Բարձրութեան ամենախորին շնորհակալիք՝ այս գերազանց պատույ և շնորհաբեր այցելութեան համար սոյն խաղաղութեան և անդորրութեան սրբավայրը՝ քաղցր պարտականութիւն կհամարեն աղօթել առ Ամենաբարձրեալն Աստուած՝ պարգևել Զեզ երկայն և բարերջանիկ կեանք՝ մեծին Խտալիոյ բաղդաւորութեան և յառաջադիմութեան համար, որպէս զինա միշտ իւր ձեռքումն ունեցած լուսաւորութեան լերածնութեան և անփրգով զարգացման գրօշակն բարձր պահպանէ յօդուտ ընդհանուր մարդկութեան, և խաղաղութեան հրեշտակն ուղեկից առնէ մեծ Գահաժառանգիդ Զեր ամենայն տարաշխարհիկ ուղեղորութեանց ժամանակ՝ մինչեւ ողջամբ հասանին ի Հայրենիս՝ յուրախութիւն սրտի նորա համօրէն որդւոց։ Ամէն»

Պ. Թարգմաննը թարգմանում է Խտալերէն և նորին Բարձրութիւնը Սրբազան փոխանորդի աջը սեղմելով շնորհակալութիւն է անում։ Ապա միաբանութիւնը շարական երգելով առաջնորդում է Մեծ Հիւրին եկեղեցին, ուր յարմարաւոր աղօթքն ու քարոզները կարգավից յետ՝ Սրբազան Սուքիաս եպիսկոպոսը «պահպանից» ասելով օրհնում է Մեծ Հիւրին և ժո-

զովրդոց։ Սրանից յետ Թագաժառանգ Խշանը զննում է վաճաքի սրբութիւնքն ու հնութիւնքն, ապա բարձրանում է սարն, զննում է Առաքելոց եկեղեցին իւր հնութիւններով, որոնցից առանձնապէս գրաւում է Նորին Բարձրութեան ուշքը աբանոս փայտից շինած դուռն իւր գեղեցիկ փարագրութեամբ, որ յիշատակ է Աշոտ թագաւորի։ Խշանը դուրս գալով եկեղեցուց՝ կանգնում և նայում է զրջակայքի վերայ և հիանում տեսաբանի գեղեցկութեամբ։

Ապա իջնում են սարից և Խշանն իւր ուղեկիցներով, տէրութեան կողմից նշանակած պաշտօնատարով ու Երեանի Պ. Նահանգապետի հետ հրաւիրուում են նախաճաշի։ Խշանն ընդունում է հրաւէրը։ Մի սենեակում առանձին սեղան նստում են Մեծ Հիւրը, Սրբազն Փոխանորդն և թարգմանն. իսկ միւս սենեակում այլ հիւրերն և միաբանութիւնը։ Նախաճաշից յետ Նորին Բարձրութիւնը շնորհակալիք յայտնելով Նորին Սրբազնութեան և բոլոր միաբանութեան՝ մոնում է նաւակն Ելենովկա վերադառնալու։ Այսուղ էլ Արժ. վանահայր Վարտապետ վարդապետը յայտնում է Նորին Բարձրութեան շնորհակալութիւն, որ բաղդաւորել էր իրանց վանքն իւր այցելութեամբ։ Նաւակը շարժուում է և ճանապարհորդները յաջողութեամբ դառնուում են Ելենովկա։

Երեք շաբաթ շարունակ ամպամած երկինքն ապրիլի 23ին պարզուեցաւ և երկու Մասիսներն իրանց ձիւնափայլ գագաթներից քօղլ վերցրին և իրանց բոլոր փառահեղութեամբ ներկայանում էին այդ օրը հետաքրքիր նայողին։ Կարծես հէնց բնութիւնն ինքն հաօկանում էր, որ օրը հանդիսաւոր է և Մայր Աթոռոյս և Արարատեան աշխարհին գալիս է այդ օրը մի Մեծ Հիւր։ Հիւրը Խալիլոյ Թագաժառանգ, Նէապօլսի Խշան Վիկտոր Էմմանուէլն էր։ Ժամը 11ին եկեղեցու զանգակների ձայներն աւետեցին Նորին Բարձրութեան գալուստը։ Ա. Աթոռոյս վանքի պարսպի մեծ դուռը զարդարած էր ուռենու ճիւ-

դերով, այստեղից մինչև Ֆրդատայ դուռը փռած էր կանաց և պատերը կանաչ ճիւղերով զարդարած, Ֆրդատայ դռնից մինչև եկեղեցու մէջ Խջման տեղը՝ ճանապարհը ծածկած էր կարմիր մաշուդով և զառ դիբայով: Ժամը 11/ն Մեծ Հիւրի կառքը կանգնեցաւ Վանքի հրապարակում, ուր Առարարապետ Երեմիա Եպիսկոպոսը զգեստաւորուած՝ Ա. Աւետարանն և Աստուածածնայ պատկերն ի գիրկ և բոլոր միաբանք շուրջառազգեստ խաչ ու խաչուառներով, երկու սարկաւագունք բուրջուառներով և երգեցիկ խումբը՝ դիմաւորեցին Նորին Բարձրութեան: Լուսարարապետ Եսլիսկոպոսն սղջունեց գալուպով: Նորին Բարձրութիւնը երեսը խաչակնքելով խոնարհեց Ա. Աւետարանի և Աստուածածնայ պատկերի առաջ:

Ապա ձեմարանի աշակերտք ճանապարհի երկու կողմը շարէշար սկսան շարժիլ, նոցա հետեւում էին երգեցիկ խումբը և միաբանք երկշարք և Նորին Բարձրութիւնը Սրբազն լուսարարապետի կողքով: Հանդիսականք Մեծ Հիւրի հետ մոտան եկեղեցին: Նորին Օծութիւն Վեհափառ Հայրապետն ազգիս զգեստաւորած, մի ձեռին խաչ կենաց փայտով և միւս ձեռին հովուական գաւաղանը, դիմուորեց Նորին Բարձրութեան Խջման սեղանի առաջ և խաչակնքելով շնորհաւորեց և օրհնեց Նորա գալուստն հետեւալ խօսքերով.

«Զերդ Արքայական Բարձրութիւն»

«Մայր Եկեղեցիս Հայաստանեայց Կաթուղիկէ Ա. Եջմիածին սրբագումար գասուք հոգեւորականաց իւրոց՝ հոգեգուարճ ուրախութեամբ ընդ յառաջ ելանէ Զերում Արքայական Բարձրութեան: իսկ մեք խորին յարգանք ուղջունեմք զիառաւոր գալուստ Գահաժառանգ Խշանիդ Մեծին Խտալիս՝ յայս յարկ Սրբութեան:»

Օրհնեալ է Աստուած, որ ի ձեռն Հրեշտակին խաղաղութեան անփորձ և անլինաս առաջնորդեաց Զերում Բարձրութեան յայցելութիւն Հնագարեան Ցանարիս:

Երանիթէ՝ յաջողէր մեզ դոյզն ինչ լցուցանել զիառաւոր ցան-

կութեան սրտի Զերոյ՝ մերովք նուիրական հնութեամբք, որք գանձին ի Մայր Աթոռոջու:

Օրհնեացէ Տէր Աստուած զմուտ Զեր յայս աշխահ Արարատեան, որ երկիցս հանդիսացեալ է խանձարուր մարդկութեան:

Օրհնեացէ Տէր Աստուած զառաքինի զիկեանս Զեր և գմագաւորութիւն Մեծին հատակիոյ և բարեյաջող վերադարձ տացէ Զերում Բարձրութեան ի հայրենի ժառանգութիւն Զեր, ամէն:

Մեծ. Պ. Վարդգէս Սուրբէնեանցը Ժարգմանեց Խաւալերէն լեզուով և նորին Բարձրութիւնը պատասխանեց, յայտնելով իւր շնորհակալիքն օրհնութեան և բարեմազթութեան համար: Երեմիա Եպիսկոպոսը ասաց «Առերք եկեղեցեաւ» քարոզը, նորին Օծութիւնը «Եւ մէջ տաճարիս ազօթքը տպա Սրբազնն լուսարարապետը» Սուրբ խաչիւս» քարոզն, որից յետ Հայրապետը «Պահպանիչ» ասելով՝ օրհնեց Թագաժառանգին Մեծին Խոալիոյ՝ Խշան Վիկոր Եմմանաւէլին և ներկայ ժողովրդոց: Ապա երկու եպիսկոպոսունք առաջնորդեցին նորին Բարձրութեան Մասանց խորանը, ուր սեղանի վերայ գորսած էին Աթոռոյս նշանաւոր Սրբութիւնքն, որոնց իւրաքանչիւրին յարգանօք մերձեցաւ Մեծ Հիւրն և իւր լիշտակարանում նշանակեց իւրաքանչիւրի անունն: Տնտղեց և նշանաւոր զգեստներն, ապա մոտաւ գաւագանաց սենեակն, աստի թանգարանն, ուր նորին Օծութիւնը, զգեստաը հանած, առաջ եկաւ թագաժառանգ իշխանին, որ շնորհակալութիւն յայտնելով՝ խնդրեց նորին Օծութեան դառնալ Վեհարան և հանգստանալ: Խսկ ինքը եկեղեցու ամեն մասերը զննելից և նշանակելից ու կարեւոր տեղեկաւթիւնները հարցնելից յետ՝ դուրս եկաւ եկեղեցուց, և շրջելով եկեղեցու շուրջը՝ նկատեց ամեն գերեզմաններն, եկեղեցու և զանգակատան փորագրութիւնք ու արձանագրութիւնքն և նշանակելով յիշտակարանում՝ գնաց Վեհարան: Նորին Օծութիւնը դիմաւորելով իշխանին՝ առաջնորդեց ծաղկեայ գահին, ուր կարմ միջոց խօսելից յետ, նորին Բարձրութիւնը յայտնեց ցանկութիւն գրադարանը տեսնելու: Այսուղ էլ նորին Բարձրութիւնը կէս ժամից աւելի մնալով մանրամասնաբար զննեց նշանաւոր

Ճեռագիրներն ու նոցանկարներն ու կարեւոր տեղեկութիւնքը գրելով յիշատակարանի մէջ, շնորհակալութիւն յայտնեց և զերագարձաւ Վեհարան, ուր ճոխ սեղան էր պատրաստած Մեծ Հիւրի համար։ Վեհարանի գահին ճում առանձին սեղան էր գցած նորին Բարձրութեան և նորա աջակիցների, Տէրութեան կողմից նշանակած պաշտօնակատար գաղտնի ներգործական խորհրդական Պ. Հաքքելի և Երևանի Պ. Նահանգգույնի համար։ Ճաշկերոյթի վերջին նորին Օծութիւնն առաջարկեց Թագաժառանգ Խիստ նորին Օծութիւնը առաջնորդելով Խիստնին և նորա ուղեկիցներին Ճաղկեայ գահին, օրհնեց և անձամբ կախեց նորին Բարձրութեան պարանոցը ոսկեայ խաչ զմրուխտներով ընդելուզած և մէջ տեղում խոշոր ադամանդով, որոյ տակը շինած էր փոքրիկ պահարան կենաց փայտի մասունքի համար, յանձնեց նոյնպէս Խոալիոյ բոլոր արքայական գերդաստանի օրհնութեան կոնդակը, Խիստնը յայտնելով իւր շնորհակալութիւնն նորին Օծութեան օրհնութեան և սիրալիք ընդունելութեան համար։ Քանից կրկնեց, որ երբէք չի մոռանալ նորին Օծութեան և Ս. Էջմիածինը։ Ապա իւր հրաժարականը տալով նորին Օծութեան, Թագաժառանգ Խիստնը բուլվարով հետիոտս գնաց Ճեմարան, ուր տեսուչ Արժ. Նահապետ աբեղայն դիմաւորեց Նրան և աշակերտը, որոնք դուրսը շարուածէին, սկսան երգել ազգային երգեր։ Խիստնը գլխարկը հանելով ամենքին ողջունեց և մտու Ճեմարան, ուր տնտղեց գրադարանն ու հանդիսարանն։ Ապա մի քանի կարեւոր տեղեկութիւնք հարցնելով, իւր անունը ստորագրեց այցելուաց մատենում, և շնորհակալութիւն անելով Ճեմարանի վարչութեան՝ հրաժարեցաւ։ Աշակերտաց երգեցիկ խումբը մինչեւ կառքը երգելով ճանապարհ գցեց Մեծ Հիւրին։ Ժամը 3½ ին գնացքն ուղղեցաւ գէպի Երևան։